

Sygn. akt **XXIII Gz 1260/20**

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Gałas (spr)

Sędziowie: SO Alicja Dziekańska

SO Anna Janas

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. J.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 23 czerwca 2020 r., sygn. akt XV GC 3954/19

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie;
2. pozostawić Sądowi Rejonowemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Alicja Dziekańska Anna Gałas Anna Janas

Sygn. akt XXIII Gz 1260/20

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2020 r. Sąd Rejonowy dla m. st. w Warszawie w sprawie z powództwa Z. J. przeciwko (...) S.A. w K. o zapłatę na rzecz (...) sp. z o.o. w S. zawiesił postępowanie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał, że mimo wezwania pełnomocnik powoda nie wskazał jednoznacznie, której wierzytelności (...) sp. z o.o. dotyczy zgłoszone roszczenie o zapłatę 20.360,87 zł w sytuacji, gdy według twierdzeń strony powodowej przysługują jej wierzytelności pieniężne wobec pozwanej w wartości 124.694,25 zł, a według pozwanej 116.183,03 zł. Sąd natomiast nie może prowadzić postępowania o zapłatę w tych okolicznościach, albowiem ewentualnego wyroku nie dałoby się w żaden sposób przypisać do konkretnych faktów uzasadniających wierzytelność lub wierzytelności (...) sp. z o.o. wobec pozwanej. To według Sądu Rejonowego oznacza, że postępowanie winno ulec zawieszeniu na podstawie art. 177 § 1 pkt. 6 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł powód, zaskarżając postanowienie w całości. Zaskarżonemu postanowieniu powód zarzucił naruszenie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy powód należycie sprecyzował żądanie pozwu, wobec czego brak było podstaw do zawieszenia postępowania.

Wskazując na powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia o zawieszeniu postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie, co skutkowało wydaniem orzeczenia kasatoryjnego.

Wedle przepisu art. 177 § 1 pkt 6) k.p.c., który był podstawą prawną zaskarżonego postanowienia, sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli na skutek braku lub wskazania złego adresu powoda albo niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego lub danych pozwalających sądowi na ustalenie numerów, o których mowa w art. 208¹ k.p.c., lub niewykonania przez powoda innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu. Zaskarżone postanowienie zapadło wobec stwierdzenia przez sąd I instancji przesłanki – jeżeli na skutek niewykonania przez powoda innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu.

Jak wynika z akt sprawy, to sąd I instancji zgodnie z zarządzeniem z dnia 21 stycznia 2020 r. (k. 133) wezwał pełnomocnika powoda do: „sprecyzowania żądania pozwu poprzez jednoznaczne wskazanie, której części wierzytelności (...) sp. z o.o. dotyczy pozew (powód domaga się jedynie zapłaty 20.360,87 zł, twierdząc jednocześnie, że wierzytelność opiewa na 124.694,25 zł, podczas gdy pozwany twierdzi, że wierzytelność opiewa jedynie na 116.183,03 zł), w terminie dwóch tygodni pod rygorem zawieszenia postępowania.”

Pełnomocnik powoda w terminie zareagował procesowo na wezwanie i odpowiedział na piśmie, że żądaniem pozwu objęta jest kwota 20.360,87 zł z odsetkami od kwot i dat opisanych w pozwie, zawierająca się w kwocie 116.183,03 zł, wskazanej przez pozwaną w odpowiedzi na pozew. Powód jednocześnie wyjaśnił, że nie może dokładnie sprecyzować wierzytelności przysługujących (...) sp. z o.o. od pozwanej, ponieważ jak wynika z okoliczności faktycznych sprawy, (...) sp. z o.o. nie wystawiła faktur dokumentujących sprzedaż. Złożył też wniosek o zobowiązanie pozwanej do wskazania dokumentów, które stanowiły podstawę do ustalenia, że (...) sp. z o.o. należy się zapłata 116.183,03 zł.

Odnosząc się do kwestionowania prawidłowości sprecyzowania przez powoda jego żądania, to stanowisko sądu I instancji jest niezasadne, ponieważ po pierwsze powód odpowiedział w zakresie objętym zobowiązaniem i z jego pisma nie wynika, aby wskazał wierzytelność o wartości 124.694,25 zł. Po drugie, wysokość żądania powoda i podstawa faktyczna są sądowi I instancji znane i nie sposób zgodzić się z tym, że powód wytoczył powództwo „częściowe” w stosunku do należności pozwanej, ponieważ powód NIE ma roszczeń wobec (...) sp. z o.o. ponad kwotę, którą objął swym pozvem. Po trzecie, w konsekwencji sąd I instancji nie mógł domagać się (wedle sugestii zawartej w uzasadnieniu), aby powód usunął przeszkodę w kontynuowaniu postępowania poprzez wytoczenie powództwa o zapłatę całej wierzytelności tj. 116.183,03 zł, jaką ma (...) sp. z o.o. wobec pozwanej, w sytuacji gdy wierzytelność powoda daje mu, jako wierzycielowi legitymację ograniczoną do własnej wierzytelności.

Należy wskazać, że w sytuacji gdy, jak w tej sprawie powód oznaczył konkretnie swoje żądanie na kwotę 20.360,87 zł i odniósł je do całej należności (...) sp. z o.o. wobec pozwanej opiewającej na kwotę 116.183,03 zł, to oznacza, że domaga się zasądzenia żądanej kwoty w takim stosunku odpowiadającym każdej z pojedynczych należności, które składają się na łączną wartość 116.183,03 zł, w jakim żądana kwota odnosi się do tejże łącznej wartości. W takim też zakresie ewentualny wyrok stworzyłby stan rzeczy osądzonej, co do każdej z części składowych (należności) wierzytelności o łącznej wartości 116.183,03 zł. Innymi słowy, bazując na obrazowym przykładzie teoretycznym, który wskazał sąd I instancji, to jeżeli powód domaga się zapłaty jedynie 50 zł a dłużnik nabył po skrzynce jabłek, pomarańczy, gruszek i pomidorów (każda za 50 zł), za łącznie 200 zł, to ewentualny wyrok zasądzący powodowi 50 zł dotyczyłby kupionych przez dłużnika tak jabłek, jak i pomarańczy, gruszek i pomidorów w takim stosunku zasądzonej kwoty 50 zł do każdej z transakcji sprzedaży jabłek, pomarańczy, gruszek i pomidorów, w jakim stosunku pozostaje żądane 50 zł do łącznej

wartości transakcji 200 zł, co matematycznie przedstawiałoby się tak: żądane 50 zł to 25% całej wartości transakcji ($200 \text{ zł} \times 25\% = 50 \text{ zł}$) i 12,50 zł to odpowiednio 25% każdej z transakcji ($50 \text{ zł} \times 25\% \times 4 = 50 \text{ zł}$). To oznacza, że żądanie odnosi się do wierzytelności ale stosunkowo, a sąd jest zobowiązany ocenić całą wierzytelność w kwocie 116.183,03 zł, w tym szczególnie jej części składowe (umowy, dostawy itd.).

W ocenie sądu odwoławczego odnośnie do kwoty żądania (w tym odsetek, kwot częściowych), to powód w zakresie obowiązku z art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. odpowiedział na wezwanie odpowiednio do treści tego wezwania, w szczególności odniósł się do wysokości wierzytelności (...) sp. z o.o. wobec pozwanej, której wartość wezwania wskazywało w różnych wysokościach. Powód, w kontekście okoliczności sprawy odpowiedział w taki sposób, że nie ma przeszkód do kontynuowania postępowania. Obowiązkiem sądu I instancji jest zatem rzetelne i zgodne z k.p.c. rozpoznanie wniosków dowodowych, w tym też odnośnie do zobowiązania złożenia dokumentów (ewentualne zastosowanie rygoru z art. 233 § 2 k.p.c.), przeprowadzenie postępowania dowodowego i ocena merytoryczna roszczenia powoda w oparciu o materiał dowodowy przedstawiony przez strony (ewentualnie zgromadzony przez sąd) we właściwy sposób i w odpowiednim terminie.

W takich okolicznościach faktycznych i prawnych należało uznać, że Sąd Rejonowy otrzymując stanowisko powoda odnośnie do określenia jego żądania, nie miał podstaw do zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 par. 1 pkt 6 k.p.c. Należało kontynuować postępowanie zgodnie z intencją procesową gospodarza tego postępowania (powoda) na podstawie i w granicach obowiązujących przepisów prawa.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawiono Sądowi Rejonowemu, na podstawie art. 108 § 2 k.p.c.

Niezależnie od okoliczności faktycznych i prawnych będących w zainteresowaniu sądu II instancji na etapie postępowania zażaleniowego, sąd I instancji winien mieć na względzie to, że w jawnym rejestrze sądowym (KRS) nie ujawniono zarządu (...) sp. z o.o.

Alicja Dziekańska Anna Gałas Anna Janas